

Lời cầu chúc "bình an" của Đức Kitô Phục Sinh là một thứ hết táo được gieo vào tâm hồn chúng ta

Tôi muốn xin Hội giáo này, có một người đàn ông bị vua truy nã như treo cổ vì đã ăn cắp thức ăn của một người khác. Như thế này, trước khi bị treo cổ, tù nhân được nhà vua cho phép xin một ân huệ. Khi tôi bèn xin với nhà vua như sau: "Tôi bị đói, xin cho tôi được trồng một cây táo. Chỉ trong một đêm thôi, hết giờ sáng sớm nay, thành cây và có trái ăn ngay tức khắc. Đây là một bí quyết mà cha tôi đã truyền lại cho tôi. Tôi tin là bí quyết này không được truyền lại cho họ nữa".

Nhà vua truyền lệnh cho chú nãi thân ngồi sáng hôm sau người tôi tôi sẽ biểu diễn cách trồng táo. Đúng giờ hẹn, trước mặt nhà vua và các quan văn võ trong triều đình, tôi đào một cái lỗ như và nói: "Chỉ có người nào chừa ăn cắp hoặc lừa gạt người khác, người đó mới có thể trồng được hết giờ sáng này. Vì đã từng ăn trộm nên tôi không thể trồng được hết giờ sáng này".

Nhà vua tin người tôi, nên tôi quay sang nhìn với tôi tôi, có ý như ông ta làm công tác này. Nhưng sau một hồi do đó, với tôi tôi người tôi thà: "Tôi bị đói, tôi như là lúc còn niên thiếu,

th&#n cũng đã có l&#n l&#y c&#a ng&#&i khác... Th&#n c&#m th&#y mình không đ&# đ&#u ki&#n đ&# tr&#ng h&#t táo này". Nhà vua đ&#o m&#t nhìn quanh các quan văn võ đang có m&#t, ông nghĩ b&#ng: may ra quan th&# kho trong tri&#u đình là ng&#&i n&#i ti&#ng trong s&#ch có th&# h&#i đ&# đ&#u ki&#n. nh&#ng cũng gi&#ng nh&# v&# t&# t&#ng, quan th&# kho cũng l&#c đ&#u t&# ch&#i và tuyên b&# tr&#&c m&#t m&#i ng&#&i r&#ng, ông cũng đã có m&#t l&#n gian l&#n trong chuy&#n ti&#n b&#c. không còn tìm đ&#&c ng&#&i nào có th&# th&#c hi&#n đ&#&c bí quy&#t tr&#ng cây &y, nhà vua đ&#nh c&#m h&#t gi&#ng đ&#n cho vào l&# đã đào s&#n. Nh&#ng ông cũng ch&#t nh&# r&#ng lúc còn niên thi&#u, ông cũng có l&#n đánh c&#p m&#t báu v&#t c&#a vua cha...

Lúc b&#y gi&#, ng&#&i t&# t&#i ch&# vì ăn c&#p th&#c ăn, m&#i chua xót th&#t lên: "Các ngài là nh&#ng k&# quy&#n th&# cao tr&#ng. Các ngài không h&# thi&#u th&#n đ&#u gì. V&#y mà các ngài cũng không th&# tr&#ng đ&#&c h&#t gi&#ng này, b&#i vì các ngài cũng đã h&#n m&#t l&#n l&#y c&#a ng&#&i khác. Còn tôi, m&#t con ng&#&i kh&#n kh&#, ch&# l&# l&#y th&#c ăn c&#a ng&#&i khác đ&# ăn cho đ&# đ&#i qua ngày, thì l&#i b&# các ngài ngh&# án treo c&#...". Nhà vua và c&# tri&#u th&#n nghe nh&# x&#n xáo trong l&#ng tâm. Ông ra l&#nh phóng thích cho ng&#&i ăn tr&#m.

L&#i c&#u chúc "bình an" c&#a Đ&#c Kitô Ph&#c Sinh là m&#t th&# h&#t táo đ&#&c gieo vào tâm h&#n chúng ta. h&#t gi&#ng bình an đó ch&# có th&# n&#y m&#m thành cây và mang l&#i hoa trái là n&#u m&#i ng&#&i ai cũng đ&#n s&#n đ&#t đ&#i cho nó. Đ&#t đ&#i thu&#n ti&#n đ&# cho h&#t gi&#ng c&#a Bình An &y đ&#&c n&#y m&#m, chính là lòng sám h&#i th&#c s&#. Sám h&#i nghĩa là bi&#t ch&#p nh&#n chính b&#n thân và sẵn sàng c&#m thông, tha th&# cho ng&#&i khác. Có nh&#n ra nh&#ng y&#u đ&#u i b&#t toàn c&#a mình, con ng&#&i m&#i d&# dàng c&#m thông và tha th&# cho ng&#&i. Và có c&# s&# nh&# th&#, chúng ta m&#i th&#y đ&#&c h&#t gi&#ng Bình An n&#y m&#m trong tâm h&#n chúng ta và mang l&#i hoa trái cho ng&#&i xung quanh...